

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

13 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Toma Nadejda

Judecători - Cobzac Elena și Timofti Vladimir

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Chișinău – Scutelnic Cătălin prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 iunie 2021, în cauza penală privindu-l pe

Botnari Petru xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 06.10.2020-17.12.2020;

2. Instanța de apel: 18.01.2021-01.06.2021;

3. Instanța de recurs: 20.07.2021-13.10.2021.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 17 decembrie 2020, cauza fiind examinată în procedura prevăzută de art.364/1 Cod de procedură penală, Botnari Petru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, la 4 (patru) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de gestionare a substanțelor chimice și farmaceutice pe un termen de 3 (trei) ani.

În conformitate cu prevederile articolului 90¹ Cod penal - 2 (doi) ani va executa în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei se suspendă condiționat pe termenul de probațiune de 2 (doi) ani.

A fost admisă solicitarea procurorului și s-a dispus încasarea din contul lui Botnari Petru suma de 6720 (șase mii șapte sute douăzeci) lei, în folosul statului cu titlu de cheltuieli judiciare pentru efectuarea expertizelor judiciare nr. nr. 34/12/1-R-1001 din 12.03.2020; nr. 34/12/1-R-2790 din 03.08.2020; nr. 34/12/1-R-2932 din 10.08.2020 și nr. 34/12/1-R-2954 din 17.08.2020.

S-a admis parțial solicitarea procurorului și s-a dispus încasarea de la inculpatul Botnari Petru suma de 2000 (două mii) lei, sumă care a servit la efectuarea acțiunilor procesuale ca achiziții de control a drogurilor, în rest cheltuielile judiciare s-au respins.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

1.2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Botnari Petru, la 03.03.2020, aflându-se în mun. Chișinău, str. Voluntarilor, a comercializat către investigatorul sub acoperire cu date cifrate Berg Ion, o pastilă și fragment de pastilă

care, conform raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1 -R-1001 din 12.03.2020, reprezintă substanță psihotropă „buprenorfîn” în cantitate de 0,0094 grame.

Tot el, Botnari Petru, continuându-și acțiunile sale prejudiciabile, la 21.07.2020, aflându-se în mun. Chișinău, pe str. Voluntarilor, a comercializat către investigatorul sub acoperire cu date cifrate Mirca Roman, 2 pachete cu masă vegetală care, conform raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-2790 din 03.08.2020, reprezintă substanță stupefiantă marijuană, în cantitate de 1,47 grame.

La 30.07.2020, Botnari Petru, continuându-și acțiunile sale prejudiciabile, aflându-se în mun. Chișinău, str. Mircea cel Bătrîn, a fost reținut în flagrant, după ce înstrăinat către investigatorul sub acoperire cu date cifrate Mirca Roman 1 comprimat și un fragment de comprimat, care, conform raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-2954 din 17.08.2020, conține substanță psihotropă suprenorfîn în cantitate totală de 0,0128 grame, iar alt fragment de comprimat, care, conform Raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-2932 din 10.08.2020, conține substanță psihotropă buprenorfîn în cantitate de 0,0244 grame, îl păstra asupra sa cu scop de înstrăinare.

Cantitatea totală de substanță psihotropă buprenorfîn, pusă în circulație ilegală de către Botnari Petru, în circumstanțele indicate supra, constituie 0,0244 grame.

Conform Listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în traficul ilicit precum și cantitățile acestora, aprobată prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 79 din 23.01.2006 cu ulterioarele modificări, Buprenorfîn este inclus în categoria substanțelor psihotrope, iar marijuaana în categoria substanțelor stupefiante. Cantitatea de Buprenorfîn în limita de 0,005-0,25 grame, constituie proporții mari. Cantitatea de marijuană cantitate de la 2,0 grame, constituie proporții mici.

Astfel, prin acțiunile sale Botnari Petru, a comis infracțiunea prevăzută de art. 217¹ alin.(3) lit. f) Cod penal - *circulația ilegală a drogurilor în scop de înstrăinare, prin păstrarea drogurilor în scop de înstrăinare, înstrăinarea drogurilor, săvârșită în proporții mari.*

2. Sentința menționată a fost atacată, **cu apel** de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Casian Cornel și de către avocatul Roșca Maxim în interesele inculpatului Botnari Petru.

2.1 Procurorul a solicitat, admiterea apelului, casarea parțială a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Botnari Petru să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 217¹ alin. (3), lit. f) Cod penal și a-i stabili o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani și 8 luni, cu executarea pedepsei stabilite în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 5 ani.

În motivarea cererii de apel acuzarea și-a exprimat dezacordul cu pedeapsa stabilită, considerând că este una prea blândă în raport cu fapta comisă. În sensul dat, acuzarea invocă că circumstanțele reale și personale reținute în sarcina lui Botnari Petru, indică la faptul că pentru a atinge scopul pedepsei prevăzut de legiuitor la art. 61 Cod penal, cel mai eficient mijloc de corectare a acestuia este aplicarea unei

pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani și 8 luni, reieșind din faptul că inculpatul anterior a comis infracțiuni similare, și intenționat a comis repetat acțiuni ilegale a căror consecințe îi erau deja cunoscute, din care motive, se apreciază că aplicarea unei asemenea pedepse va atinge scopul pedepsei penale.

Astfel, instanța de judecată la individualizarea pedepsei nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii, persoana celui vinovat, circumstanțele care agravează răspunderea și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului. Totodată, instanța de judecată la individualizarea pedepselor solicitate și stabilite lui Botnari Petru, pentru faptele incriminate, nu au ținut cont de cerințele art. 61, art. 75 și art. 77 Cod penal, ce prevăd scopul pedepsei penale, criteriile generale și speciale de individualizare a pedepsei penale, luându-se în considerație gradul pericolului social al infracțiunilor comise, cât și influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului care, fiind condamnat pentru comiterea unei infracțiuni, nu a tras concluzii și a comis altă faptă prejudiciabilă.

În context, a considerat acuzarea că, pedeapsa aplicată de către instanța de judecată inculpatului Botnari Petru, este prea blândă. Totodată, chiar instanța de judecată susține în sentința din 17 decembrie 2020 că în privința inculpatului se impune aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, în limitele sancțiunii prevăzute de norma dată, apreciind pedeapsa aplicată ca una echitabilă și proporțională faptei comise de către inculpat, or, doar în așa mod poate fi atins în cazul dat scopul pedepsei penale, inculpatul Botnari Petru prezentând pericol real pentru societate și nu este deschis pentru a se schimba, inclusiv și atitudinea față de normele ocrotite de legea penală.

2.2 Apărarea a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri prin care inculpatului Botnari Petru, să-i fi stabilită o pedeapsă minim posibil sub formă de închisoare cu aplicarea art. 90 Cod penal.

În motivarea cererii de apel apărarea a invocat, că pedeapsa stabilită în privința inculpatului este prea aspră, or ultimul a recunoscut vina integral, se căiește sincer de cele comise, careva circumstanțe agravante nu au fost stabilite, acesta nu are antecedente penale, mai mult, instanța urma a lua în considerație faptul că, Botnari Petru în perioada comiterii infracțiunii era angajat oficial în câmpul muncii, ceea ce îl caracterizează pozitiv pe ultimul.

Totodată, apărarea și-a exprimat dezacordul cu plata pentru efectuarea raportului de expertiză a fost încasată din contul inculpatului, invocând că potrivit art.75 alin.(3) din Legea nr.68 din 14 aprilie 2016 cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, în cauzele penale, cheltuielile pentru efectuarea expertizei sunt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, cu excepția cazurilor prevăzute de art.142 alin.(2) Codul de procedură penală. Însă, excepția despre care ne relevă legiuitorul cuprinsă în art.142 Cod de procedură penală, nu este incidentă cauzei date. Complementar, în partea cheltuielilor judiciare solicitate de către procuror și dispuse spre încasare de către prima instanță, nu sunt întemeiate, or în contextul prevederilor art. 227 alin. (1) și (2), art.142 alin.(1) și art.143 alin.(1) pct.1)-3) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare suportate de către organul de

urmărire penală pentru acumularea probatoriului necesar în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate și înaintării învinuirii sunt puse pe seama statului.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 iunie 2021 au fost respinse apelurile declarate de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Casian Cornel și avocatul Roșca Maxim în interesele inculpatului Botnari Petru, și menținută sentința.

3.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a constatat că, la pronunțarea sentinței, prima instanță, corect, a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că inculpatul a comis anume infracțiunea imputată. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluzenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Astfel, Colegiul penal a constatat că, Botnari Petru a comis infracțiunea prevăzută de art. 217¹ alin.(3) lit. f) Cod Penal - *circulația ilegală a drogurilor în scop de înstrăinare, prin păstrarea drogurilor în scop de înstrăinare, înstrăinarea drogurilor, săvârșită în proporții mari.*

Instanța de apel a reținut, că sentința se contestă în partea stabilirii pedepsei, precum și în partea cheltuielilor de judecată, temei pentru a interveni în sentință din oficiu, conform art. 409 alin.(2) Codul procedură penală, lipsește.

Instanța de apel la stabilirea pedepsei a reținut că, Botnari Petru, a comis o infracțiune care conform art.16 alin.(4) Cod penal, se atribuie la categoria infracțiunilor grave, inclusiv că acesta a recunoscut vina în cele comise, cauza fiind examinată în procedură simplificată. În acest sens a menționat că recunoașterea vinovăției, în cazul dat, nu este considerată ca circumstanță atenuantă, deoarece circumstanței respective i s-ar acorda o dublă valență juridică, recunoașterea vinovăției a fost o condiție la aplicarea prevederilor art.364¹ Codul de procedură penală, respectiv fiindu-i redusă 1/3 din pedeapsa cu închisoare aplicată inculpatului.

La caz, instanța de apel a reținut că, careva circumstanțe atenuante în privința inculpatului nu au fost stabilite, circumstanța agravantă - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată. Astfel, instanța de apel a conchis că, prima instanță corect și întemeiat i-a aplicat inculpatului Botnari Petru, pentru infracțiunea prevăzută de art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, prin prisma art.364¹ Cod de procedură penală, pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de gestionare a substanțelor chimice și farmaceutice pe un termen de 3 (trei) ani. În conformitate cu prevederile articolului 90¹ Cod penal - 2 (doi) ani va executa în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei a fost suspendată condiționat pe termenul de probațiune de 2 (doi) ani. Colegiul a conchis, că această pedeapsă este echitabilă, fiind numită cu respectarea strictă a prevederilor legislației în vigoare și careva temei de a interveni în sentință, inclusiv, din oficiu lipsește.

În contextul dat instanța de apel a respins ca neîntemeiate și lipsite de suport probator criticile invocate de avocat în interesele inculpatului Botnari Petru împotriva

concluziilor primei instanțe referitor la individualizarea pedepsei stabilite ultimului, ca fiind posibilă corectarea inculpatului fără izolarea de societate, prin aplicarea în privința acestuia a prevederilor art.90 Cod penal, or din materialele cauzei, instanța de apel a stabilit contrariul celor invocate de apărare. La caz nu pot fi reținute nici argumentele apărării privind aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare minime, dat fiind faptul că inculpatul a beneficiat deja de reducerea cu 1/3 din pedeapsa cu închisoare aplicată ultimului, în sensul dat sentința fiind una legală și întemeiată din motivele menționate supra.

Instanța de apel a remarcat, că, instanța de fond, aplicând pedeapsa, a reținut ca fiind pertinente caracteristicile inculpatului Botnari Petru, care recunoscându-și vina integral, cauza fiind examinată în procedura simplificată, prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, or instanța de fond corect a evaluat în privința personalității făptuitorului calitățile fizice și psihice ale celui vinovat manifestate prin fapta comisă, în perioada premergătoare săvârșirii faptei prejudiciabile și după săvârșirea acesteia precum: aspectele social-psihologice, nivelul de instruire școlară, studiile, activitatea social utilă/muncă, comportamentul, mediul familial, intelectul, caracterul, temperamentul, vârsta, factorii care influențează sau pot influența conduita lui general.

Prin urmare, cu referire la argumentele acuzatorului de stat, precum că pedeapsa penală stabilită lui Botnari Petru este una prea blândă și nu corespunde circumstanțelor reale și personale reținute în sarcina lui Botnari Petru, instanța de apel le-a respins ca fiind nefondate, reiterând că prima instanță a luat în considerare caracterul și gradul de pericol social al crimei comise, personalitatea inculpatului, care a recunoscut vina integral, inclusiv lipsa circumstanțelor atenuante și prezența celor agravante răspunderii prevăzute de legislația penală, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Referitor la solicitarea apărării privind încasarea cheltuielilor de judecată din contul statului, instanța de apel a reținut că, art. 227, art.229 alin.(1)-(2), art.143 Cod de procedură penală urmează a fi interpretată ținând cont de modificări operate prin Legea nr.316 din 22 decembrie 2017, în vigoare 09 februarie 2018. Prin urmare, voința legiuitorului a fost îndreptată spre obligarea condamnaților de a achita cheltuielile de efectuare a expertizelor. Astfel, instanța de apel a considerat neîntemeiată cererea avocatului în interesele inculpatului, iar instanța de fond corect a dispus încasarea de la Botnari Petru în beneficiul statului a sumei de 6720 (șase mii șapte sute douăzeci) lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru efectuarea expertizelor judiciare.

4. Decizia instanței de apel este atacată, *cu recurs ordinar* de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Chișinău – Scutelnic Cătălin care invocând temeiul prevăzut la art. 427 alin.(1) pct. 10) Cod procedură penală, solicită admiterea recursului, casarea deciziei, cu restituirea cauzei la o nouă rejudecare în instanța de apel, din motiv că eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

4.1 În motivarea recursului acuzarea invocă că:

- instanța de apel, la stabilirea pedepsei inculpatului Botnari Petru nu a ținut cont de fapta săvârșită de inculpat care se prezintă de o rezonanță social deosebit de sporită, de rolul și scopul pedepsei penale de a curma și preîntâmpina săvârșirea de noi infracțiuni, în special din categoria analizată, or în situația constatării majorării amplitudinii infracțiunilor analogice, statul are scop primordial de a contracara săvârșirea acestora;

- instanțele de judecată au negat inclusiv și acel scop prevăzut de dispoziția art. 61 Cod penal de restabilire a echității sociale și de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni, or în cazul de față, prin acea pedeapsa nemotivat de blândă numită inculpatului Botnari Petru, se dovedește insuficiența măsurilor întreprinse de stat în apărarea cetățenilor săi;

- pedeapsa aplicată nu corespunde prevederilor legale, fiind stabilită sub limita minima prevăzută în partea generală a Codului penal, fapt prin ce a fost încălcată și dispoziția art.75 alin. (1) Cod penal, care obligă instanțele de judecată să aplice pedepsele în limitele fixate în partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a prezentului cod;

- instanța de apel a derogat de la norma prevăzută la art. 90¹ alin. (1) Cod penal în temeiul căreia era obligată să indice – „motivele condamnării cu suspendare parțială a executării pedepsei”, or se atestă motive care sunt unele de ordin general, asemenea motivări precum „modalitatea de executare aleasă de prima instanță este în acord cu principiul proporționalității...” nu vin să îl caracterizeze în particular pe Botnari Petru, precum și nu vin să dovedească că instanța de judecată a raportat acele criterii de individualizare a pedepsei penale personalității inculpatului Botnari Petru, raportată la gravitatea faptei comise și impactul social al acesteia, având în vedere și acele valori sociale pe care are menirea a le proteja.

5. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen în conformitate cu art.422 Cod de procedură penală.

Conform art. 424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Potrivit art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

5.1 Potrivit textului recursului, Colegiul penal atestă, autorul critică decizia, prin prisma *pct.10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală*, care stabilește, că hotărârile

instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

La fel, Colegiul penal reține că, autorul recursului este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului și critică decizia adoptată numai referitor la aplicarea pedepsei mai blânde inculpatului și a suspendării parțiale a executării pedepsei cu închisoare în privința inculpatului, conform art. 90¹ Cod penal, considerând că nu este proporțională cu gravitatea infracțiunii săvârșite și vinovăția autorului.

Sub aspectul prevederilor art. 61 și art. 75 Cod penal, Colegiul statuează că pedeapsa este echitabilă când impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Mai mult, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În urma studiului lucrărilor dosarului, în opinia Colegiului penal, în prezenta speță, nu și-au găsit confirmare temeiul pentru recurs invocat, deoarece instanțele de fond și-au motivat întemeiat soluțiile adoptate, acordând deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului și nu au admis careva erori, stabilindu-i întemeiat pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea de care a fost recunoscut vinovat, ținând cont de prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, a aplicat pedeapsa de 4 ani închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de gestionare a substanțelor chimice și farmaceutice pe un termen de 3 ani, cu suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoare, conform art. 90¹ Cod penal, 2 ani va executa în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei s-a suspendat condiționat pe termenul de probațiune de 2 ani.

Reieșind din conținutul hotărârilor judecătorești ale instanțelor de fond, Colegiul penal consideră, că acestea întemeiat au concluzionat despre posibilitatea aplicării prevederilor art. 90¹ Cod penal, învederând faptul că inculpatul a recunoscut integral vina, s-a căit de cele comise, anterior fiind condamnat, a comis o infracțiune din categoria celor grave, circumstanțe ce au permis instanței de a da dovadă de clemență față de acesta, ajungând la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute întreaga pedeapsă cu închisoarea în penitenciar, dispunând suspendarea parțială a executării pedepsei aplicate inculpatului.

Această concluzie este legală, argumentată, bazată pe cumulul de probe, verificate și apreciate de instanța de apel or, pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Generalizând cele expuse mai sus și constatând că, de către instanța de recurs nu este identificată vreo eroare gravă de drept, care ar putea servi drept temei de casare a hotărârii judecătorești atacate prin prisma temeiului de casare prevăzut la pct.10) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală prin urmare, se impune inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

6. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Chișinău – Scutelnic Cătălin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 iunie 2021, în cauza penală privindu-l pe *Botnari Petru xxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la **19 noiembrie 2021**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecătorii

Cobzac Elena

Timofti Vladimir